

Kazimierz Burnat

Vám nélkül

(Bez cła)

Az élet energiáit veszti
hűl

a ráncos összeszedettség
már nem növekszik
bár keresem a szavak
földjébe rekedt
az örvény
által elrabolt strófákat

kemény léptekkel
hagyom el a mindegymilyenség lőterét

ideje átlépni az idegenség
határát

átcsempészni a verset

*

A végzet irányítása

(Sterowanie przeznaczenia)

Megpróbálsz átlépni a félelem
határát

arcod arcodnak ellenében
állsz a tükör előtt
nem látsz akár Dionüszosz
csak önnön énedet
de kerülöd önmagad elhárítását

a tudatlanság szürke
lomtárában
szégyentől megérintve
megpillantasz
egy lombtalan füge-ágot

mindazonáltal utad megnövelted
a lelkiismeret küszöbéig
a Léthéig

a félelem elmúlt

*

Amen

(Ámen)

A holnap már a múlté

a holnapután
visszatér tegnapelőtt
és a tegnap
még ma is tart

idődnek piaca az öröklét
javára szűkül

még egy pár százalék
és...
Kezdet

*

Kifejezés

(Wymowa)

Aprócska óváros
panelházak széles margójával övezett

a környék falvai már kihaltak
réz-színű vashulladék hamuján
halott sínek
gabona helyett jegenyék
itt - ott pár göcsörtös almafa
öregék szemének kiháló fénye
s az értelem
elkésett sikolya

*

Az úton

(Po drodze)

Pár pillanatra ugrottam be
a fény és meleg
illatával

köszöntésemre
a cseresznye friss nedvével
apró patakocskákat jelölsz
frissen vasalt ingemre

átforrósodott kályhadról

kínálsz gőzölgő levessel
és hagymakarikával díszített gombócokkal
bátran nézünk egymás szemébe
e szoba falai közül kivitt
jószág erejének érzetével

apró porcelánjaim érintésével
a jó befejezésre összpontosítok
már a kezdetektől

bár megtettük
az utat mely
bennünket elválaszt
óvó tekinteteddel
irányt mutatsz
a visszatérésre